

Maade under bestandig Samvirken med Praktifere, at saa dette Forhold skulde have forandret sig i deres Disfavør. Tværtimod taler alt muligt for, at disse Mænd i endnu højere Grad nu end ved deres Ansættelse ere de første paa dette Omraade og ere de eneste, som det vil være rimeligt at betro en saadan Konsulentvirksomhed til.

Indenrigsministeren (Hørring): Hertil skal jeg fuldstændig slutte mig. Det har været mig paafaldende, naar det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) gik ud fra, at det kun var af Pietetshensyn, jeg anbefalede denne Bevilling. Jeg forstaaer ikke, hvorledes han kunde komme dertil. Jeg har gjort gældende hele Tiden, at der stadig forelaa en kraftig Virksomhed fra disse Konsulenters Side, en Virksomhed, som efter hans Forslag vilde ophøre, og det er derom, der vil være at stemme over i Dag. Det er en Misforstaaelse, at disse 3 Rarere ved Landbohøjskolen skulde være forpligtede til at udøve en konsultatorisk Virksomhed, saa at sige, ved Siden af deres øvrige Virksomhed. Dertil have de aldeles ingen Forpligtigelse, og jeg skal gentalde i Grindringen, hvad jeg sagde før, at en Del af de Honorarer, der her er Tale om, gaa til at dække Udgifter, som ere forbundne med denne konsultatoriske Virksomhed.

De Bemærkninger, den ærede Ordfører og jeg stiftede før om Koncessioner, angik Koncessioner med Hensyn til Grønland, ikke sandt? (Ordføreren [Meergaard]: Jo.)

B. Solm: Jeg havde ikke tænkt mig, særlig paa dette Tidspunkt, at jeg skulde opholde det høje Ting, men jeg kan ikke lade en Ytring gaa upaatakt hen, som faldt ganske nylig fra det ærede Medlem for Njøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Han fandt sig foranlediget til i sit ivrige Forsvar for Bevillingen til Skytteforeningerne at komme med en Bemærkning om, at Socialismen efter hans Formening var Skyttesjagens Fjende, eller at det var en Ting, som den havde at kæmpe imod, fordi Socialismen ikke anerkendte Fædrelandstanken. Jeg kunde have lyst til at spørge det ærede Medlem, hvorfra han har det. Jeg vil sige det ærede Medlem, jeg er vel bekendt med, at Militarismen og Militaristerne her i vort Land mene at have Patent paa Fædrelandet og Fædrelandskærligheden i det hele taget. De mene, at Fædrelandstanken overhovedet er den, at man skal udvikle vort Militærvæsen i den størst mulige Grad, at man skal anskaffe det størst mulige Antal og Mængder af Kanoner, Kugler,

Geværer og Krudt, at man i den størst mulige Udstrækning skal uddanne Ungdommen til at spille sin Tid paa Militærvæsen overhovedet. Jeg ved godt, at det er det, de falde Fædrelandskærlighed, og vi, som ere Modstandere af hele denne i vore Døne uproduktive Virksomhed, vi, som ikke ville være med dertil, ere Fædrelandsfjender, og vi have ingen Fædrelandstanke. Jeg vil tillade mig at lade det ærede Medlem beholde sin Fædrelandskærlighed, men jeg nedlægger en bestemt Protest imod, at mine Meningsfæller og jeg ikke skulde være i Besiddelse af lige saa stor en Fædrelandskærlighed som det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Dersom dette er Fædrelandstanken at beskytte den Kultur, den Civilisation, den Folkekarakter, den Folkeejendommelighed, som vi igennem Tidernes Løb for vort Bedkommende have naaet, mod dem, som eventuelt ville tilintetgøre det, som Folkets forenede Arbejde og Bestræbelser have skabt for Fædrelandet, for os alle, dersom dette er Fædrelandstanken — og det mener jeg, er den ene rigtige og ægte Fædrelandstanke, dette at skabe taalelige Forhold for hele Befolkningen her i Landet og bevare det, vi gennem Tiderne have skabt for fremtidige Slægter — dersom dette altsaa er den rette Fædrelandstanke, saa tillader jeg mig at hævde, at mine Meningsfæller og jeg have lige saa stor Kærlighed til vort Fædreland som nogen anden, thi det er den Tanke, vi have om Fædrelandet, og det er den Fædrelandstanke, vi overhovedet skulle have. Jeg kan forsikre de ærede militære Medlemmer om, at dersom den Tid skulde oprinde, hvor det skulde blive nødvendigt for vort Land, uden alle de Revanchetanker, som de Herrer Militarister nære, at forsvare vort Land mod Kulturens Fjender, maa det ærede Medlem være overbevist om, at han vil finde os lige saa redebonne dertil som nogen som helst anden her i Landet. Derfor tilbageviser jeg paa det bestemteste, at mine Meningsfæller og de, der anerkende Socialismen, skulde være Fædrelandsfjender eller ikke være Venner af Fædrelandstanken overhovedet. Det ærede Medlem burde se lidt videre, tror jeg, end han gør. Det ærede Medlem vil maaste om et Øjeblik sige, at vi ere Internationalister, at vi ville, at Grænserne mellem Nationerne skulle sløjfes. Det ærede Medlem kan forstaa det paa sin Maade, jeg forstaaer det paa min. Det ærede Medlem vil blive nødt til at indrømme, at er der noget, der paa det økonomiske Omraade har sløjet Grænserne mellem Nationerne, er det Kapitalismen og ikke Socialismen. Naar er